

בש"פ 5930/21 - תאופיק ג'בארין נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 5930/21

לפני: כבוד השופט נ' סולברג

העורר: תאופיק ג'בארין

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטתו של בית המשפט בחיפה מיום 29.8.2021 במ"ת 29723-05-21 שניתנה על ידי כבוד השופטת ד' סלע -סג"נ

תאריך הישיבה: כ"ה באלול התשפ"א (2.9.2021)

בשם העורר: עו"ד יונס פאייז

בשם המשיבה: עו"ד שרית חתוקה

החלטה

1. ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בחיפה, מיום 29.8.2021, במ"ת 29723-05-21 (סגנית הנשיא ד' סלע), במסגרתה הוחרג מעצרו של העורר עד תום ההליכים.

2. נגד העורר, תאופיק ג'בארין, הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של חטיפה, שוד, סחיטה בכוח, וסחיטה באיומים. על-פי עובדות כתב האישום, תאופיק, המצוי בסכסוך כספי ממושך עם המתלונן, גאזיאגבאריה, נקט שורה של אמצעים פסולים, כדי לגבות ממנו כספים שלטענתו שייכים לו. הדבר הגיע עד כדי חטיפתו של גאזי על-ידי תאופיק, יחד עם אחר, לחורשה מבודדת, שם קשרו השניים את גאזי בחבל, ושדדו, הכו והשפילו אותו.

עמוד 1

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המשיבה בקשה למעצרו של תאופיק עד תום ההליכים נגדו. ב"כ של תאופיק, הסכים כי קיימות ראיות לכאורה, אך טען כי תאופיק צעיר ונעדר דפוסים עברייניים, וכי מדובר במקרה לא אופייני, אשר צמח מתוך נסיבות חריגות. נוכח זאת, נטען כי אין מניעה לשחרר את תאופיק לחלופת מעצר, או למעצר בפיקוח אלקטרוני.

4. בתסקיר המעצר שהוגש לבית המשפט המחוזי צוין, כי אמנם תאופיק נעדר עבר פלילי, אך קיים כתב אישום נוסף התלוי ועומד נגדו, בשל תקיפת אמו - תקיפה הגורמת חבלה של ממש; ומחמת היזק לרכוש במזיד. כמו כן, עורכי התסקיר עמדו על כך שתאופיק וסביבתו הקרובה נוקטים גישה קורבנית, המצדיקה את מעשה העבירה ומקטינה את חומרתו - ועל כן לא ניתן לשלול את מסוכנותו. אשר לשחררו של תאופיק לחלופת מעצר בבית הוריו בכפר זלפה, שירות המבחן התרשם כי בני המשפחה שהוצעו כמפקחים - אינם מתאימים, שכן גם הם נוטים להמעיט מחומרת המעשים המיוחסים לו. בנוסף צוין, כי מקום החלופה שהוצעה - אינו מספק. הסכסוך טרם בא אל קצו, וחזרתו של תאופיק אל כפר מגוריו עלולה לגרום להתלקחותו מחדש. מן הטעם הזה גם לא ניתן להסתפק בשהייתו של תאופיק בבית הוריו, בתנאי מעצר בפיקוח אלקטרוני. נוכח האמור, לא בא שירות המבחן בהמלצה על שחרורו של תאופיק לחלופת מעצר; אף לא מעצר בפיקוח אלקטרוני. לאחר שהוגש תסקיר מטעם שירות המבחן, קיים בית המשפט המחוזי דיון בעניינו של תאופיק, ובסיומו חזר בו תאופיק מן הבקשה לשחררו לחלופת מעצר.

5. בהמשך, הגיש תאופיק בקשה לשקול חלופת שחרור נוספת, הפעם בביתם של קרובי משפחתו, המתגוררים בכפר מוקבליה, המרוחק כחצי שעת נסיעה מכפר זלפה. לצורך בחינת החלופה החדשה, הורה בית המשפט המחוזי על הגשת תסקיר משלים. תסקיר כאמור הוגש, ובו צוין כי המפקחים החדשים שהוצעו, הותירו רושם חיובי, ומקום החלופה שהוצעה - משביע רצון, שכן הוא מרחיק את העורר מסביבת מגוריו. יחד עם זאת, נוכח התנהלותו של תאופיק, ובשים לב גם לכתב האישום הנוסף העומד על הפרק, נמנע שירות המבחן, גם בפעם הזאת, מלהמליץ על שחרורו של תאופיק לחלופת מעצר. בנסיבות אלה, בהתחשב במסוכנות הנשקפת מתאופיק, ובהעדר המלצה חיובית, הורה בית המשפט המחוזי על מעצרו של תאופיק עד תום ההליכים נגדו.

מכאן הערר שלפני.

6. במסגרת הערר, וכן בדיון שהתקיים בעל-פה, טען ב"כ של תאופיק כי שירות המבחן, ובעקבותיו גם בית המשפט המחוזי, שגו במסקנתם בנוגע לחלופת המעצר החדשה שהוצעה. נטען, כי במוקד התסקיר הראשון עמד חשש לאי-מסוגלות מצד המפקחים שהוצעו, וכן גם רתיעה מפני חזרת תאופיק לכפרו - פגמים אשר באו עלתיקונם בהצעה החדשה. כמו כן, לגבי המסוכנות נטען, כי בית המשפט המחוזי לא יחס משקל מספיק לנסיבותיו הייחודיות של תאופיק, הכוללות בין היתר את היותו "צעיר נטול עבר פלילי כבן 21 [...] וכי זהו מעצרו הראשון בחייו", ובנוסף כי "לא מדובר במעשה ממניעים עברייניים". נטען אפוא, כי לא היה מקום להורות על מעצרו של תאופיק עד תום ההליכים. עוד נטען, כי שגה שירות המבחן בכך שזקף לחובתו של תאופיק את הכחשתו לגבי ביצוע העבירות, וזאת בניגוד להלכה הפסוקה.

7. לאחר שעיינתי בטענות שהובאו לפני בכתב, ולאחר ששמעתי גם את דברי ב"כ של תאופיק בעל-פה ואת דברי ב"כ המשיבה, במסגרת הדיון שהתקיים, באתי לכלל מסקנה, כי דין הערר - להידחות. אמת נכון הדבר, נסיבות המקרה - קשות ומצערות, והרושם העולה מתסקיר שירות המבחן, הוא כי משפחתו של תאופיק היתה נתונה במצוקה, ותאופיק עשה את אשר עשה בתחושה של חוסר ברירה. יחד עם זאת, לא ניתן להתעלם מהרושם הקשה למקרא מעשיו

הלכאוריים של תאופיק, כפי שאלו מפורטים בכתב האישום; יתכן שתאופיק אכן היה נתון במיצר, אך על כל פנים, לבטח -'המטרה אינה מקדשת את האמצעים'.

8. למרבה הצער, צדק בית המשפט המחוזי בקביעתו, כי במצב הדברים הנוכחי - לא ניתן להפחית את החשש ממסוכנותו של תאופיק במידה שיכולה להניח את הדעת, ועל כן אין לשחררו לחלופת מעצר. נתתי דעתי עלגילו הצעיר של תאופיק, ולהעדר עבר פלילי, אך גם בהתחשב באלה, לא ניתן להתעלם מהמסוכנות הממשית העולה מעובדות כתב האישום, ואף לא מכך שכתב אישום נוסף תלוי ועומד נגדו, בגין תקיפה הגורמת לחבלה של ממש והיזק לרכוש במזיד; יש באלה כדי לרמוז שבניגוד לנטען, אין מדובר במעשה חד-פעמי של אדם תם, שאינו מועד לאלימות.

9. תאופיק מוסיף וטוען, כי שגו שירות המבחן ובית המשפט המחוזי בכך שזקפו לחובתו את כפירתו במעשים המיוחסים לו; ולא היא. עיון בהחלטה מושא הערר מלמד, כי בית המשפט המחוזי נקט זהירות רבה, ולא ייחס לעובדה זו כל משקל. אדרבה, ההיפך הוא הנכון; בית המשפט המחוזי ציין כי "לא נעלם מעיניי כי [תאופיק] כופר בעובדות כתב האישום, וכי לא מצופה ממנו למסור גרסה אחרת בשירות המבחן, אך [גרסתו של גאזי] נתמכת חלקית בגרסתו של האחר שהפליל את [תאופיק], מעבר לכך שהוא צילם את [תאופיק] תוקף את [גאזי]". הממצאים האובייקטיביים שפורטו בהחלטת בית המשפט המחוזי, די בהם לבדם כדי ללמד על מסוכנותו הרבה של תאופיק כלפי כולי עלמא, ועל אחת כמה וכמה על מסוכנותו הפרטנית כלפי גאזי. ממצאים אלה, הם שהכריעו את מסקנת שירות המבחן לשבט ולא לחסד. שירות המבחן אמנם הביע אמון במפקחים שהוצעו, אך למרות זאת נמנע מהמלצה על חלופת מעצר. על כן, גם בהביאי במניין השיקולים את כלל הטענות שעורר ב"כ של תאופיק, הרי שלא ראיתי הצדקה להתערב בהחלטת בית המשפט המחוזי, ולשנות ממסקנותיה. תנאי-בלעדי-אין לשחרור לחלופת מעצר, הוא מתן אמון בנאשם. בית המשפט המחוזי לא ראה מקום ליתן אמון בתאופיק, כמפורט לעיל; עמדתו זו מבוססת, ועומדת על רגליה.

אשר על כן, דין הערר להידחות - והוא נדחה בזאת.

ניתנה היום, ו' בתשרי התשפ"ב (12.9.2021).

ש ו פ ט